

Сентиментальна історія (скорочено)

Микола Хвильовий

Розповідь у оповіданні веде головна героїня. Головна героїня – сімнадцятирічна дівчина з провінції на ім'я Б'янка. Дівчині з дитинства було затісно в рідному сілі і вона вирішує поїхати подорожувати. Дівчина не цурається батьківського дому та рідні, але матері так і не вдається вмовити дочку залишитися вдома. Б'янка дуже мрійлива та романтична натура, їй неодмінно потрібно потрапити у столицю, адже саме там вона зможе зустріти своє найбільше кохання.

Вона прощається з матір'ю, і знає що їде з рідного дому назавжди. Їй сумно, коли вона відїжджає на підводі навіть не дивиться на матір, на очі навертаються сльози.

По дорозі до міста дівчина прощається з рідним краєм. Вона згадує старшого брата – романтика та відчайдуха, але він загинув на одній із барикад, захищаючи інтереси нового ідеального суспільства.

Пригадує вона також сільських комомольців і те, як не захотіла вступати в їхні ряди. Справа тут зовсім не в політиці, просто Б'янка впевнена, що усі "комомолки" – "почесні давалки". Про це навіть увесь район знає. А вона ж не така, вона хоче величного і святого кохання.

Дівчина приїждає на вокзал, і через три дні опиняється у великому місті. Вона до вечора гуляє містом.

З роботою у великому місті проблем не було. Шкільна подруга Б'янки – Лізбет, змогла домовитись про неї та влаштувала її машиністкою (друкаркою). Будучи з дитинства кмітливою, дівчина зразу ж опанувала нескладну науку і, навіть, побачила у машинці свого найвірнішого друга.

В зовсім невеличке коло б'янчених столичних знайомих увійшла ще одна людина – товаришка Уляна. Вона видна та струнка жінка, але із своїм чоловіком, як стало відомо героїні, вона живе не дуже добре. Разом із тим, Уляна ніколи не обмовляла свого коханого товариша Бе та надіялась, що колись він таки перестане піднімати на неї руку та знову щиро покохає. Іноді Б'янці ставало жаль Улянину, але вона розуміла, що вона лише епізодична постать у її житті.

Місто видається дівчині якимось чудним. Тут вона вперше побачила як виходять на роботу проститутки, вперше прогулялась по алеї "Синього кабачка", спробувала пиво.

Діловод Кук, з яким вона працювала, виявляв знаки уваги до неї, і одного разу вона пішла погуляти з ним. На міській алеї вона познайомилася з художником Чаргаром, він провів її до додому і вона закохалася в нього, їй здавалося, що саме його вона чекала все життя.

Б'янка все частіше вловлює на собі погляд діловода Кука. Якось він зустрівся з дівчиною і запропонував їй відсвяткувати його День народження у місцевій пивній. Б'янка погодилась. Трохи захмелівши, діловод почав чіплятись до дівчини, цілувати та обіймати її, виливати душу, скаржитись на начальство... Такі залицяння цнотлива

красуня не могла довго терпіти, а тому поспішила додому. Її серце було не вільне. Більш за все на світі вона хотіла опинитись в обіймах художника Чаргара.

Б'янка любила гуляти по вулицях міста. Для цього заняття їй не потрібно було зовсім нікого. Вона могла провести у таких вуличних мандрах навіть цілий день. Одного вечора, віддавшись таким мрійливим мандрюванням, зустріла знайому журналістку. Вона була дуже брутальною та неприємною. Між дівчатами зав'язалась розмова про чоловіків, що продають своє тіло. Б'янка ніколи не говорила на такі теми, а тому їй стало дуже бридко. Сіроока журналістка справила на дівчину дуже негативне враження. Б'янка іноді зустрічалась з нею, і коли журналістка дізналась, що вона незаймана, то сказала, що на цьому можна непогано заробити. Для Б'янки такі розмови були неприємні.

В цей же ж день дівчина випадково зустріла Чаргара. Пара провела вечір в "японському кабачку", а потім, як і годиться, кавалер провів захмелілу Б'янку додому. Вона розмовляли про все, і звісно молодого красеня цікавило її особисте життя, вона зізналась, що ніколи не зустрічалася з хлопцями. З цього часу вони бачились значно частіше.

В своє житло художник відвів дівчину лише після трьох місяців знайомства. Його квартира була надзвичайно убога. Дівчині так хотілось поринути у світ кохання, так довести хлопцеві свою любов, що вона сама запропонувала йому віддатись. Звичайно, прямо сказати це цнотлива Б'янка не могла, але повідомлення її було зрозумілим. Художник обережно відмовив і дівчина пішла додому.

Б'янка сама себе соромила, порівнювала із хтивою журналісткою. Роздумуючи над своїм життям, дівчина приходить до висновку, що вона просто людина часу. Романтизм та скептицизм у ній постійно змінюють одне одне.

Після відвертої розмови з Чаргарем, хлопець все частіше уникав Б'янку, але дівчина і далі мріяла про зустріч з ним. Пощастило ж їй зустрітись тільки з Куком. Він продовжував свої хтиві залицяння, а Б'янка вже не так сором'язливо розмовляла з ним. Вона запропонувала піти в куші, і діловод з радістю погодився, але сказав, що грошей на аборт давати не буде. А коли Б'янка пожартувала, що мріє про дитину від діловода і у будь-якому випадку не погодиться на аборт, то Кук сказав, що послуги проститутки будуть коштувати менше.

Прошла осінь, зима і за цей час Б'янка лише кілька разів зустрічалася з Чаргарем, зустрічі ці були короткі. Коли настала весна, Б'янка була в передчутті їх важливої зустрічі.

Побачивши як можуть себе по-справжньому проявляти чоловіки, Б'янка вирішила пожартувати і з художником. При наступній зустрічі з Чаргарем, дівчина повідомила йому, що вийшла заміж за Кука. Як виявилось, хлопця це зовсім не засмутило і він, навіть, запропонував дівчині погостювати у нього. Хлопець вів себе значно вільніше і поступово справа дійшла до ліжка. В останній момент Б'янка вирвалась з обіймів коханого та плюнула йому в обличчя. Вона була впевнена, що він так само себе повів як Кук, не кохає її, а лише використовує.

Своє розбите серце дівчина намагалась врятувати роботою. Вона взяла на себе стільки завдань, як ніхто з машиністок . Та думки залишались біля Чаргара, хоча тепер вона його зневажала і ненавиділа. Вона почала молитися Богові, хоча до цього ніколи не робила цього, Б'янка могла цілу ніч простояти перед іконою. Одного разу вночі до неї почали настирливо стукати, Б'янка не відчинила, бо думала, що о такій годині ніхто пристойний в гості не ходить. Коли вранці вона відчинила двері там лежало закривавлене тіло Уляни, яку мабуть все ж вбив господин Бе. Б'янка повернулася в кімнату, розламала ікону і викинула її, їй здавалося, що Бог мав змусити її відчинити двері і допомогти врятувати Уляну. Тоді Б'янка переступила через тіло Уляни і пішла по своїх справах.

Щоб помститись Чаргару, дівчина пішла на відчайдушний вчинок. Вона прийшла до Кука та повідомила, що хоче віддатись йому, але перед цим повинна надіслати важливу телеграму. Діловод оторопів, але на пропозицію погодився. Повідомлення адресувалось Чаргару. Б'янка повідомила, що збирається до Кука, але Чаргар теж може приїхати туди. Свою цноту вона подарує тому, хто встигне взяти її першим.

Цього разу дівчина не жартувала і своїм першим мужчиною дозволила стати Куку. Через кілька хвилин після цього, вона почула стукіт у двері. На порозі стояв зблідлий Чаргар. Б'янка показала йому закривавлену простинь.